

Records de clubs i penyes del futbol molletà (dècades de 1970 i 1980)

Miguel Ángel Catalán Burguillos i Raúl D. González del Pozo*

Resum

Durant dues dècades, als anys setanta i vuitanta, Mollet del Vallès va viure una veritable febre pel futbol. Van néixer desenes d'equips de barri que donaven l'oportunitat a joves de practicar esport i socialitzar-se en una ciutat que creixia i es transformava acceleradament. Molts dels equips van sorgir de grups d'amics i aficionats al futbol, a recer de bars i locals del barri, o bé al voltant d'un camp de joc. Alguns grups van jugar només com a aficionats i d'altres van arribar a competir en categories destacades. De la vintena d'equips identificats, molts van anar desapareixent i d'altres es van fusionar entre ells fins a formar els clubs de futbol que hi ha actualment a Mollet.

Paraules clau: club, equip, esport, futbol, Mollet del Vallès, barri, penya.

1. Introducció

Els autors d'aquest article vam ser portadors d'aquest virus del futbol amb els clubs de Princesa Sofia CF, Sant Gervasi CF, UD Fliselina, Atlètic Zona Sud, UD Jamilena, CF Mollet i UDEVA. A l'any 2007, després de participar en converses, dinars i partits

d'homenatge amb amics, en Miguel Ángel Catalan va sentir la necessitat d'iniciar una tasca de recuperació d'històries, símbols i anècdotes d'equips locals, amb els quals tantes vegades havia jugat. A través de converses amb companys, jugadors, entrenadors i directius amb qui havia fet amistat, en aquells vestuaris d'aigua freda i camps de terra, va anar creant un arxiu de materials i d'informacions del futbol molletà de barri.

Aquesta investigació extensa i incompleta, molt més humana que acadèmica, ha permès recuperar una part important de la gran història del futbol dels barris de la ciutat, especialment a través de Facebook, amb aportacions de molletans que viuen arreu d'Espanya. Després de dotzenes de trobades, de revisar fitxes, documents, retalls de diaris, pòsters i fotografies, ens hem animat a compartir una part de la història social i del món del futbol amb la revista Notes del Centre d'Estudis Molletans, a qui agraïm aquesta oportunitat divulgativa.

Esperem que bona part dels molletans que van compartir la febre del futbol puguin llegir aquestes línies i es reconeixin amb satisfacció i recuperin bons records.

*esportistes i investigadors del futbol molletà, futbolbarriomollet@gmail.com

2. Fent acompanyament del creixement molletà

El futbol és un dels espectacles amb més seguiment als mitjans de comunicació i a les xarxes socials i comercials.

Si mirem fa unes dècades, aquest esport a Mollet del Vallès, com a la resta de les ciutats metropolitanes, era una de les principals vies de construcció social i de relació ciutadana. El futbol ha format part de la llista de principals esports molletans del segle XX al costat d'altres, com el bàsquet, que l'any 1970 ja disposava d'un pavelló cobert i que entre 1977 i 1981 va veure els millors equips nacionals amb la participació durant dues temporades a primera divisió; l'hoquei patins, amb participacions a primera divisió i competicions europees; l'atletisme, que l'any 1983 competia amb una secció femenina i una dècada després inaugurava les pistes de tartan; el ciclisme, amb clubs pedrera de professionals com el Pedro Torres, el Melcior Mauri i sense oblidar l'il·lustre veterà Pelegrí Pi. Altres esports destacats han estat el motociclisme, amb unes fàbriques i uns tallers de motos de nivell mundial al Baix Vallès; tennis, amb un club de tennis formador, o els escacs, la petanca i el billar.

A les dècades finals del segle XX, aquesta febre de l'esport de l'onze contra l'onze va ser un dels factors més singulars de Mollet del Vallès. Aquest paral·lelisme del futbol amb el creixement de la ciutat ha contribuït a formar una ciutat diversa i dinàmica, amb una gran vida social i, especialment, esportiva. Abans, als anys seixanta i setanta, el principal motor d'aquests canvis a la zona del Vallès va ser la industrialització, amb més del 60% dels llocs de treballs concentrats als consolidats sectors metal·lúrgic, tèxtil i quí-

mic. Aquest fet va provocar un reclam de treballadors i va impulsar un doble creixement: demogràfic i de construcció de molts habitatges. El creixement del padró, que no va ser significatiu a les dues dècades de la postguerra, va començar una etapa d'augment moderat entre 1950 i 1965, quan Mollet arriba als 10.000 habitants. A partir de llavors el creixement es va disparar, fins arribar a doblar la població de l'any 1970 (20.232 habitants) a l'any 1990 (39.928 habitants).

A la vegada que creixia la població, s'estenia la urbanització d'edificis plurifamiliars a la ciutat. S'hi desenvoluparen diferents plans parcials, com la Plana Lledó, Can Pantiquet, Lourdes i s'expandeix el creixement a tocar de les estacions ferroviàries de Mollet Sant Fost i Mollet Santa Rosa.

Les persones que es traslladaven a Mollet esperaven formar famílies en una zona amb demanda de treball a les indústries i a la construcció. L'any 1986, el 70 % dels residents molletans havien nascut fora de la ciutat. Si exceptuem la província de Barcelona, les seves procedències eren, en més de cinc-cents persones, de pobles de les províncies de Terol, Badajoz, Còrdova, Màlaga, Jaén, Sevilla i Granada. La nostra piràmide de població era molt jove i estava formada pel 25,9 % de persones de menys de catorze anys, mentre el 21 % eren homes de divuit a trenta anys.

3. El creixement del futbol a Mollet

Bona part d'aquests milers de joves va optar per la pràctica del futbol, l'assistència a partits i la col·laboració amb els clubs i les penyes.

Aquest gran creixement del futbol a Mollet del Vallès té les seves arrels en l'Esport Club Mollet. Aquest gran equip centenari de la ciutat, fundat

l'any 1914, era la meta dels jugadors d'altres equips locals dels anys trenta, com Els Xavalets, Avantguardistes, Penya L'Altra Banda o la Penya Cot. Després de la Guerra Civil, el futbol va renéixer, junt al pal de palla del CF Mollet, amb la Penya Gonzalvo, Penya Mas, Penya Palau, Penya Rovira, Penya Fúria, Penya Tió, Penya Huracà, Penya Ressaca, Peña Proyecto i OJE. També cal afegir d'altres equips formats per treballadors d'oficis i professions com Els Fusters o els treballadors de la Pelleria. Ja a les dècades dels setanta i els vuitanta, es va estendre la febre futbolera amb la formació de desenes d'equips i penyes.

Aquest futbol de barri va ser una de les principals vies d'ocupació del temps lliure i de socialització per a milers de molletans. L'innegable rol de construcció social i relació ciu-

tadana del futbol segurament es pot posar al mateix nivell d'importància de les cases regionals, associacions de veïns i AMPA. Aquests van ser agents destacats per a l'evolució de la ciutat.

La multitud d'equips de clubs i penyes de futbol va assolir el seu zenit al voltant de l'any 1981¹ amb tres equips a segona regional –Mollet CF, UD Fliselina i Peña Safari– i quatre equips a tercera regional –UD Capi, UD Molletense, CF Plana Lledó, Peña Andalucista, i vuit equips més a categories aficionats.² En aquell moment, els diaris esportius recollien la màxima rivalitat dels clubs de la ciutat a segona regional, tot i que la Peña Safari va jugar a un grup diferent del Mollet CF i UD Fliselina. Aquest creixement de tants equips va provocar una manca de camps per a la pràctica del futbol. Hi havia uns quaranta

Figura 1. Peña Andalucista

¹ Mundo Deportivo, 9 d'agost de 1981. "Los clubs reclaman a coro: Mollet necesita más campos".

² Mundo Deportivo, 13 de novembre de 1981. "Máxima rivalidad".

equips, entre sèniors i de base amb juvenils, infantils i alevins; que competien federativament.

Fem un repàs d'on han estat els terrenys de joc, al llarg d'aquests anys, a diferents punts de la ciutat. Històricament els primers xuts a la pilota es van fer a l'inici del segle XX a espais del Centre Parroquial, entre els carrers de la Pau i l'actual Sala Fiveller. Més tard, els partits van passar al camp de Can Sala-Cafè Castells. Després, fins a 1928, van ser a uns terrenys a la zona de la Farinera Morató-Estació del Nord. Poc més tard, tornaven a desplaçar-se a la zona del riu Besòs en un solar cedit per l'empresa Teneria Moderna Franco-Espanyola, a tocar de l'hostal de Can Prat. Durant els anys anteriors a la Guerra Civil, també es va utilitzar el camp de les Pruneres al centre de la ciutat. Dècades més tard s'hi van sumar els camps de l'IRAMP (Institut Ramon

Albó de Protecció de Menors), de la Plana Lledó -que va anar traslladant-se de la zona de l'actual parc dels Colors a l'actual IES Gallecs-, de la Capi, de Can Vila i de Gallecs. Cal assenyalar que els camps de la Capi i de la Plana Lledó estaven a tocar i situats esglaonadament, un a sobre de l'altre, als terrenys que avui ocupen les pistes d'atletisme. Finalment, als anys vuitanta cal sumar el camp de la Zona Sud i als anys noranta el camp dels Germans Gonzalvo. Actualment hi ha tres instal·lacions municipals per a la pràctica del futbol amb gespa artificial: camp de Juan Bocanegra-Can Vila, camps del Germans Gonzalvo i camp de la Zona Sud.

Els equips de futbol molletans van fer diferents recorreguts, des de penyes que van jugar dues o tres temporades a categoria aficionats -com la Peña El Litri o la Peña Gazpacho-, a clubs que van desaparèixer després

Figura 2. AD Peña Vaso (equip infantil)

de jugar més d'una dècada a lligues d'aficionats i de federats —com la UD Jamilena, la UD Peña Vaso, la UDEVA o la UD Can Borrell; o clubs que es van anar fusionant —com la UD Fliselina, l'Atlètic Zona Sud, la Peña Safari— o clubs que encara continuen competint amb una important aposta pel futbol base —com la UD Molletense, la UD Lourdes o la UE Mollet CF.

Quan els equips es formaven, podien optar per jugar a nivell competitiu a les lligues d'aficionats o de federats. La categoria d'aficionats eren lligues esportives dins d'Educación y Descanso —històrica secció franquista que des de 1939 a finals dels anys setanta vetllava el lleure dels treballadors a través d'una xarxa de centres culturals, de diversió i de pràctica amateur d'alguns esports. Les lligues federades, més competitives, formaven part de la Federació Catalana de Futbol, amb ascensos i descensos des de la tercera divisió regional a segona, primera i lligues nacionals. A partir de l'any 1978, amb la recuperació democràtica, les competicions d'Educación y Descanso es van incorporar a les federades a través de la creació d'una categoria d'aficionats.

4. La relació d'equips de futbol a Mollet

Després de revisar la documentació recopilada, podem organitzar el conjunt d'equips a través del criteri de la motivació que va impulsar-ne el naixement als anys setanta i vuitanta. Nosaltres els hem agrupat i llistat incorporant les dades bàsiques i algunes informacions interessants de la seva història. Fem un primer apunt a l'equip degà.

4.1. L'equip històric del futbol molletà

Començarem amb l'equip que ha superat el centenari, el CF Mollet UE (sorgit l'any 1914 com a Esport Club

Mollet —s'ha anat fusionant amb diferents clubs fins a l'any 2000, quan després de fusionar-se amb l'Atlètic Zona Sud adopta el nom actual de CF Mollet UE). Actualment juga a 1a regional catalana amb quaranta equips i uns cinc-cents jugadors. Va ser fundat per un grup de joves amb seu al bar Mollet, més tard bar La Nau, al carrer de Berenguer III. Va jugar a tercera divisió nacional i ha format diversos jugadors internacionals, com els històrics germans Gonzalvo. Ara, és un dels clubs amb una gran pedrera i juga al camp del Germans Gonzalvo.

4. 2. Equips impulsats per grups de veïns nascuts a altres poblacions i regions espanyoles

- Peña Gazpacho (1974 - 1978).

Fundada per Antonio Alarcón. Va jugar al camp de Can Prat a la categoria d'aficionats. Equip format per jugadors de famílies malaguenyes procedents d'Humilladero i pobles veïns. El seu nom respon a les diferents alçades dels seus jugadors en comparació amb el plat de gaspatxo que s'elabora amb ingredients de diferents mides.

- Peña Zaborro (1973 - inici dels anys 90). Fundada per José Manuel Moreno i els germans Luís i Francisco Broto, nascuts al nord de l'Aragó. Va jugar a categoria aficionats i a 3a regional federada. Va començar els seus partits al camp Vilardebò de Lliçà de Vall i va acabar al camp de Can Vila. El seu nom, *zaborro*, fa referència a una paraula de la *fabla* altaragonesa de la comarca del Sobrarb (Osca) que significa “pedra de terra formada per diferents elements”. Va ser un equip d'amics, molt allunyat dels criteris de la resta de clubs federats. Sense socis, ni quotes, que funcionava econòmicament gràcies a la venda de loteria de Nadal i rifes de productes durant els partits.

Figura 3. Estrella del Sur

Figura 4. UD Jamilena

130

• Estrella del Sur (anys 80). Equip fundat per Valeriano Carrasco. Va jugar a aficionats i possiblement també va ser abans la Peña Bética. Va jugar al camp de l'IRAMP. Va agrupar jugadors i aficionats originaris de les províncies del sud d'Espanya.

• UD Titanes (1969-1973). Fundat per un grup de joves aficionats, José Luís Fandiño, Manuel Gutiérrez, Julio Checa, Emilio Arroyo, Francisco Liébana, i Gabriel Estrella, que esperaven la seva oportunitat per incorporar-se al futbol federat, sobretot al CF Mollet o al seu equip amateur. No es va federar i únicament van participar a partits amb d'altres penyes i a diversos torneigs amb els clubs de Santa Perpètua de Mogoda, Martorelles, Parets del Vallès o La Llagosta. Finalment, l'any 1974 la majoria dels jugadors, nascuts a la província de Jaén, van donar un pas endavant i van formar la UD Jamilena. Anys més tard van impulsar el naixement de la Peña Vaso.

• UD Jamilena (mitjans dels anys 70 - 1993). Amb seu, durant molts anys, al bar Los Cuñados (carrer de Burgos) i traslladat al veí bar La Cabaña del Tío Tom. Va arribar a jugar a 2a regional al camp de la Zona Sud.

El seu nom fa referència al fet que els primers jugadors i fundadors eren de la ciutat de Jamilena, municipi de la comarca metropolitana de Jaén.

• UD Can Gomà (anys 90). Equip fundat pel Centre Cultural Andalus. Va arribar a jugar algunes temporades a 3a regional i sempre al camp de la Zona Sud. Inicialment volia anomenar-se UD Centre Cultural Andaluz, però la federació no va permetre inscriure aquest nom i van optar per fer servir el nom de l'edifici de la seva seu, Can Gomà.

4.3. Equips vinculats a centres educatius

• Princesa Sofia CF (1978 - 1981). Equip de futbol base, obert a jugadors que no eren alumnes de l'Escola Princesa Sofia (actual Escola del Bosc). El seu nom fa referència a l'esposa de l'actual rei emèrit, Sofia de Grècia i Dinamarca. Jugaven els seus partits al camp de la Plana Lledó, en categoria d'aficionats.

• San Gervasio CF (1975 - 1983). Equip de futbol base impulsat pel professor Manuel Arroyo. Els jugadors eren alumnes de l'Escola Sant Gervasi, situada abans al carrer de Cervantes i ara al carrer de Sabadell. Disputaven

Figura 5. CF San Gervasio (equip aleví)

Figura 6. IRAMP

els seus partits al camp de la Plana Lledó, a la categoria d'aficionats.

- IRAPM (Institut Ramón Albó de Protecció de Menors) (1971 - 1980). Equip de futbol base que va jugar a categoria aficionats, amb camp propi. L'equip el formaven els joves interns de les instal·lacions de la Junta de Protecció de Menors. Aquest institut va ser inaugurat el 25 d'octubre de 1971. Les seves instal·lacions tenien diversos dormitoris de quaranta persones, camp d'esports (un de futbol, tres de beisbol i una pista poliesportiva), extensions de granja, hort i tallers de formació professional; es trobaven sota la direcció de la Congregació de Germans d'Escoles Cristianes. El projecte estava dividit en tres fases, i volia arribar a acollir set-cents vint interns, però únicament se'n va desenvolupar la primera fase. A partir dels anys vuitanta, les instal·lacions van ser un centre escola d'internament de menors. El nom de l'institut, i de l'equip, és un reconeixement a Ramon Albó i Martí, polític conservador franquista,

ta, expert en temes penitenciaris. La premsa de l'any 1971 va interessar-se per aquest projecte i va cobrir la seva inauguració, atès que hi va ser present el ministre de Justícia, Antonio María de Oriol Urquijo.³ Aquest alt càrrec franquista va ser conegut, durant la Transició, perquè va ser segrestat l'11 de desembre de 1976 per un comando terrorista de la banda GRAPO. El camp de l'IRAMP, com tothom el coneixia, era el terreny de joc de diferents penyes i equips de Mollet, atès que el camp de joc i els vestuaris oferien bones condicions, especialment la garantia d'aigua calenta, i el preu de lloguer de les instal·lacions era baix. Finalment el mes de juny de 1984 es tanca l'institut. Com a centre educatiu acollia alumnes interns sense família o amb problemes socials; i posteriorment, el 30 de setembre de 1985, es transforma per funcionar com a centre de formació i acadèmia dels Mossos d'Esquadra, l'actual Institut de Seguretat de Catalunya, on es manté el camp de futbol i s'hi incorporen unes

³ ABC, 23 d'octubre de 1971: "El nuevo instituto Ramon Albó -de la Junta barcelonesa de protección de menores- tiene capacidad para 720 alumnos. Será inaugurado el lunes por el ministerio de Justicia". La Vanguardia Española, 27 d'octubre de 1971: "Mollet: Inauguración de las nuevas dependencias del Instituto Ramon Albó presidida por el Ministro de Justicia".

pistes d'atletisme i un circuit de conducció, tot per a la formació exclusiva dels cossos de seguretat de Catalunya.

4.4. Equips d'empresa

- UE Núria (anys 60). Fundat pels treballadors de la Fàbrica Mas Bagà, situada al final del carrer Bilbao del polígon de Can Prat, on feien muntatge de calefactores industrials i domèstics. Aquest equip jugava a la categoria d'aficionats d'Educación y Descanso i era format, en la seva majoria, per treballadors de la planta de producció o manteniment, com Antonio Turégano, i per jugadors que deixaven el CF Mollet i entraven a treballar a la fàbrica. Va arribar a disputar les fases finals de la seva categoria a la ciutat de Madrid. El seu camp de joc era inicialment les Pruneres i, finalment, un camp habilitat a terrenys de Mas Bagà.

- UD Fliselina (1971 - finals dels 90). Fundat per José Alonso, cap de producció de l'empresa, que es va traslladar de Torrelavega (Cantàbria) a Parets del Vallès, moment en què es va crear un equip de futbol amb els treballadors de l'empresa Nontex-Flisesina-Viledón (actualment Freudenberg-España, empresa de roba sense teixir), situada al polígon paretà de Can Volart. Va jugar a 1a regional i va acabar fusionant-se amb el CF Mollet. Va iniciar els seus partits i entrenaments en un camp propi al polígon de l'empresa, per acabar al camp de la Plana Lledó.

4.5. Equips vinculats a barris o zones de la ciutat

- UD Molletense (1974). Fundat per Gabriel Montoya. Va iniciar la seva activitat esportiva al camp de la Soberana-IRAMP, per continuar al camp de Gallecs, després al camp de les Pruneres; i per ocupar, fa anys de forma exclusiva, el camp de la Zona

Sud. Ha arribat a jugar a 1a regional, i actualment milita a 2a regional catalana. Inicialment, aquest equip es va formar per l'interès d'un grup de joves dels barris del sud de la ciutat que jugaven informalment i volien federar-se. Els seus colors, franges blaves i blanques, són la coincidència de l'equipament inicial del grup de joves amb les simpaties dels fundadors pel RCD Espanyol. Continua competint amb vint equips i uns doscent cinquanta jugadors.

- UD Lourdes (1977). Fundat per Juan Bocanegra, veí del barri

132

Figura 7. UD Fliselina

Figura 8. UD Fliselina Veteranos

Figura 9. UD Lourdes (temporada 1979-80)

Figura 10. UD Molletense (temporada 1974)

Figura 11. UD Molletense

de Lourdes. Ha jugat a 2a regional i ha estat un referent del futbol femení de la ciutat durant algunes temporades. Juga al camp de Can Vila, que l'any 2009 va passar a dir-se Camp Juan Bocanegra-Can Vila, en memòria de qui va ser fundador i president.

- UD Can Pantiquest (1979 - mitjans dels 90). Fundat per Francisco Herreiros i els germans Eloy i Alberto Ramos, propietaris del bar Madague (més tard Casa Pedro, després bar Ramos i actual bar Acròpolis, al carrer de Can Pantiquest). Va jugar a aficionats i 3a regional al camp de Can Vila, d'on es va traslladar provisionalment al camp de l'IRAMP durant els mesos de les obres de la subseu olímpica i paralímpica de Tir-Barcelona'92. El nom de l'equip feia referència al barri i al carrer on estava situat el bar i la seu social. Actualment milita a 4a regional amb catorze equips i uns cent cinquanta jugadors.

- CF Plana Lledó (1977 - 1986). Amb seu al carrer de Santa Margarida. Va jugar a aficionats i 3a regional, al camp de la Plana Lledó. Va ser l'equip del barri de la Plana Lledó i van ser molt coneguts els seus primers jugadors: Garriga, Gallecs, Rivero, Solera i Mendieta.

Figura 12. UD Gallecs

Figura 13. Atlético Vallés

134

• UD Gallecs (anterior a 1934. Amb la Guerra Civil desapareix i es recupera l'any 1967 fins l'any 1988). Hi ha dades d'un partit Gallecs - Mollet l'any 1934, amb ajustada victòria 2-1 per als locals. L'any 1967, Rafael Olivé, Lluís Ansó i Jaume Vilar-dell recuperen l'equip jugant alguns partits al camp de Palau de Plegamans. L'any 1972, amb el suport de l'empresa constructora DIN torna l'equip jugant a categoria d'aficionats i aconseguixen un camp propi a Gallecs, prop de can Farra, anomenat camp de la DIN. El 1981 es fusionen amb la UD Leones del Norte.

• Atlético Vallés (1969) - AD Safari / Peña Safari (1972)-Atlético Zona Sur (1982). Fundat per Salvador González, aquest equip, ha variat a través de la unió amb diferents clubs, com el 1972 amb l'AD Safari, el 1982 amb l'Atlético Zona Sur, el 1988 amb la UD Leones del Norte-Gallecs, i la darrera fusió, l'any 2000, amb el CF Mollet. Va jugar a aficionats fins l'any 1980, quan passa a federar-se i arriba a 1a regional la temporada 1997-1998. Durant aquest temps ha estat l'equip de la zona sud de la ciutat, dels barris del Calderí, l'Estació de França-Can Mulà

Figura 14. AD Safari / Peña Safari

i l'Estació del Nord. La seva seu social estava en un local de dues plantes al carrer de la Plana i al bar Safari, al carrer de Martí l'Humà.

• UD Can Borrell (darrers anys del segle XX). Fundat al barri de Can Borrell des de l'Associació Mancomunitat de Veïns Can Borrell 2000, amb seu a un local del carrer Gallecs. Jugaven a la categoria d'aficionats i tenien equips de futbol base, infants del barri nou de Can Borrell i barris propers. Disputaven el seus partits al camp de les Pruneres.

4.6. Equips creats a bars i restaurants de la ciutat

Gràcies a l'impuls econòmic de propietaris de bars i restaurants de Mollet, molts equips va formar-se entre les seves parets. Aquests locals de menjar i begudes eren les seues socials dels clubs, on passaven molts moments de la setmana els jugadors, els aficionats, els directius i els familiars.

- UD Leones del Norte (1979 - fusió amb UD Gallecs l'any 1981 i amb l'Atlético Zona Sur l'any 1988). Fundat per Francisco Cañadillas, conegut com León, amb seu al bar Sevilla, a l'avinguda de Rafael Casanova, al barri de l'Estació del Nord. Va jugar a aficionats i a 3a regional, inicialment al camp de la Capi, després al camp

de Gallecs, retornant al camp de la Capi, al camp de Gallecs i, finalment, al camp de la Zona Sud. El seu nom és la suma del nom del fundador i la situació de la seua social al barri del nord de la ciutat.

- UD Peña Vaso (1973 - mitjans dels 80). Fundat al bar El Maño (carrer de l'Onze de Setembre), el seu primer president va ser en Pablo Prada. Va jugar a aficionats fins l'any 1983, que va assolir la 3a regional. El seu nom feia referència a un got, com recull el dibuix del seu escut.

- CF Churreria - Atlètic Molletà (anys 80). Fundat al bar Churreria, al carrer de Joan Maragall. Va passar a anomenar-se Atlètic Molletà, i finalment, es va fusionar als noranta amb el CF Mollet.

- UD Capi (1970 - inici dels anys 90). Fundat per Agustín Villena, al·lies el Capi, Pedro Cidonchas, entrenador; Narciso Santana, Suso i Castejón, al bar El Capi (inicialment situat al carrer de Borrell i traslladat al carrer de Gaietà Vínzia). Van començar jugant al camp de l'IRAMP i després van passar a uns terrenys que van donar nom al camp de la Capi. Van jugar a aficionats i 3a regional. Tenia equips de futbol base. El nom de l'equip és

135

Figura 15. UD Peña Vaso

Figura 16. UD Capi (equip infantil)

Figura 17. Peña Tacones

Figura 18. Peña el Litri

136

El Capi, apel·latiu que tenia un dels seus principals fundadors i que es recull al simpàtic l'himne de l'equip.

- UD Tacones (1973 - 1993). Fundat pels germans Antonio i Manuel Navarro en un local del carrer del Doctor Robert. Es va iniciar com a futbol base fins l'any 1980, quan tots els juvenils passen al CF Plana Lledó. L'any 1981, l'Esteban Barragán ja forma un equip sènior que arriba a 3a regional. Van jugar als camps de la Plana Lledó, camp de la Capi i, finalment, al camp de la Zona Sud. El nom de l'equip es relaciona amb la primera part del nom del primer equip d'alevins del club, Tacones de Oro.

- Peña el Litri (1975-1980). Fundada per Francisco Burrero Gallardo, anomenat el Litri, propietari del bar El Litri situat llavors a l'actual rambla Nova. Va jugar a aficionats al camp de l'IRAMP i al camp de la Plana Lledó. El nom del club recollia el sobrenom del fundador, que era de la mateixa zona de Huelva que la família de toreros del Litri.

- Peña Zaragoza (1974-76). Fundada al bar Cervantes (carrer de Cervantes) i propietat del restaurador del bar El Maño (avinguda de l'Onze de Setembre). Van jugar com aficionats al camp de l'IRAMP i al camp de la Plana Lledó.

- UDEVA (1981 - 1997). Fundat per Juan Tijeras, copropietari de l'actual restaurant Eva (a l'avinguda d'Antoni Gaudí). Va arribar a jugar a 3a regional, en els camps de l'IRAMP, Zona Sud, Sant Fost i Can Vila. Aquest equip es caracteritzava pels seus equipaments elegants i complets, que renovava cada temporada.

- Peña Los Figuras-Peña Andalucista (1972-1992). Fundats al Bar Avenida, situat al carrer de Gaietà Vínzia. Va començar com a Peña Los Figuras i competia a categoria Educación y Descanso i aficionats. Jugaven al camp de Can Prat primer, després al camp de Gallecs i finalment, ja com Peña Andalucista, al camp de Can Vila. Van ser l'equip que va inaugurar les noves instal·lacions i el primer any de funcionament del

Figura 19. **Peña Andalucista**

camp del barri de Lourdes. Quan es van federar ja van formar l'equip anomenat Peña Andalucista, davant la impossibilitat d'anomenar-se Peña Andalucense, atès que un equip de Santa Perpètua ja estava federat amb aquest nom.

Hi ha altres equips de futbol dels quals no hem obtingut prou documentació, testimonis ni dades per categoritzar-los; però sabem que han format part del futbol molletà d'aquesta època. Són la Penya Vallès, la Peña Rayo, la UD Halcones, la UD Can Gomà, la UD Gaudí, la UD Can Borrell i l'Estrella del Vallès.

5. Agraïments

Volem acabar aquest article demanant a totes les persones que tinguin més informació sobre aquests clubs i penyes que contactin amb nosaltres per aportar comentaris, dades noves o material com escuts, himnes, fotos, butlletins, pòsters, etc., o simplement per corregir errades d'aquest escrit. Ens podeu escriure a: futbolbarriomollet@gmail.com.

Finalment, volem agrair a totes les persones que ens han proporcionat informacions i materials per iniciar aquest fons de clubs i penyes de futbol. Gràcies a:

Salvador González, jugador-entrenador i president de l'Atlético Vallès, l'AD Safari i l'Atlético Zona Sud; Rosa Martínez i Rosa Ibáñez, aficionades de l'UD Molletense; Gabriel Montoya, president de la UD Molletense; Jaime Blanco, periodista; Francisco Cañadillas (León), president del CD Leones del Norte; Julio, entrenador i jugador del CD Leones del Norte; Juan Tijeras, president de la UDEVA; José Checa, jugador de la UD Jamilena; Pedro Medieta, president de la UD Jamilena; Jacinto Gutiérrez, fill de l'entrenador del CF Sant Gervasi; Josep Ibarz, entrenador del CF Sant Gervasi; Jorge Cañadas, jugador del CF Plana Lledó; AV Plana Lledó; Eloy Ramos i Alberto Ramos, fundadors de la UD Can Panquet; Valeriano Carrasco, entrenador i jugador de l'Estrella del Sur; Ceferino Prieto, president de la Peña Vaso;

Xavier Torrent, jugador de l'AD Peña Vaso; Fernando Diago, president de la UD Lourdes; Manuel Garcia Tamayo, jugador del CF Churrería i de l'Atlètic Molletà; Andrés García, entrenador de la UD Fliselina; Facebook PeñaCapi; Jordi Candela, president del CF Mollet UE; Luís Broto Latre, directiu del CF Zaborro; Manuel Navarro, jugador de la UD Tacones; a Antonio Alarcón, jugador de la Peña Gazpacho; Pol Ansó, jugador de la UD Gallecs; la família Ansó, que han tingut un president i un jugador de la UD Gallecs; José Hidalgo, jugador de la Peña El Litri; Manel Jovani aficionat de l'IRAMP; i Antonio Pérez, jugador d'UD Fliselina.

Per acabar aquestes línies plenes de records i producte de les aportacions de moltes persones de la ciutat, volem subratllar la importància social del futbol a Mollet del Vallès. Per la nostra experiència, sumada a la de molts amics, joves i adults d'aquells

anys, coincidim a sentir que la pràctica d'aquest esport, que va tenir un caràcter accentuadament recreatiu, molt allunyat del rol formatiu i competitiu del futbol actual, va ser una oportunitat que va facilitar la socialització a Mollet del Vallès. Els jugadors, els directius i els familiars dels equips que vam compartir els camps de joc, ens vam sentir part de grups d'amics dins d'espais col·lectius d'igualtat; a través de compartir entrenaments, vestuaris, desplaçaments, victòries, derrotes i celebracions de germanor. Tot això va ajudar, sense cap dubte, a teixir positivament la relació social dels molletans i de les molletanes als barris de la ciutat, especialment important durant aquelles dècades, en què a la ciutat confluïen importants processos de transformació, que han contribuït a generar una identitat dinàmica i plural de la gent de Mollet del Vallès.